

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

VI. Consideratio: Conferuntur infirmitates cum Christi doloribus in eius
Paßione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

*Momenta-
neus dolor.*

h Isaiā 54.7

numero essent subeundi: O anima mea, cur tristaris, cur turbaris, meque tua tristitia conturbas: si longi tibi videntur hi laboris dies: respice in hanc diem, ama illam, suspira, & geme, vt eam obtineas: & hoc solo nomine hi dies laboris breues tibi videbuntur. Citò hi dies præteribunt, in quibus vixaris: venietque hæc dies, quæ tibi erit pro diebus omnibus: teque tanta replebit lætitia, vt huius tristitiæ faciat te obliuisci. Ad vnum halitum, & momentum præsens durat dolor: æterna verò erit, quæ sequetur requies. Ne ducaris à partiali tuo iudicio, sed sine te dirigi à sapientissimo, & benignissimo Deo tuo, qui ait, *h ad punctum in modico dereliqui te, & in miserationibus magnis congregabo. In momento indignationis abscondi faciem meam parumper a te, & in misericordia sempiterna misertus sum tui.* Sic itaque Domine sicut dicis; ego accepto infirmitatem, & afflictionem huius puncti, & huius momenti, quantumuis mihi longum videatur, modo tu mei miserearis, faciemque tuam diuinam æternum mihi ostendas.

Punctum. 3.

i Apoc. 1.4

*Hic vallis
lachrymarum.*

DENIQUE cogita, omnes infirmitates ac molestias, quas nunc sustines, si bono eas animo feras, sinem cum ipsa vita minimum habituras; & absque vlllo timore, quod earum sis in posterum futurus particeps. in gloria enim nihil eorum est, quæ in hac vita pœnam & molestiam adferunt. Propterea enim vox cœlestis de ipsis beatis loquens dixit: *i absterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum: & mors ultra nõ erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra: quia prima abierunt.* Consueverunt homines flere, aut ob sua peccata; aut ob tentationes, persecutiones, morbos & dolores, quibus affliguntur; aut ob defectum bonorum; aut ob Dei absentiam, ad quem suspirant, & quem desiderant: in cœlo autem omnes lachrymæ cessabunt: quia earum causæ omnes aberunt: non enim erunt vltra peccata, non tentationes, non persecutiones, non morbi, dolores, tristitiæ, anxietates; non bonorum defectus, non absentia Dei: nihil erit, quod pœnam adferet: quia id totum extra cœlum manet; nec ed intrare potest aliquid, quod maculet, aut turbet illud. Consolare ô anima mea, quod te Deus in hac lachrymarum valle constituerit, cum tot dolorum actionibus, quæ illas prouocant. siquidem per huiusmodi vallem afflictionum ascendes ad cœlestium deliriarum paradysum, in quo frueris Deo.

VI. Consideratio: conferuntur infirmitates cum Christi doloribus in eius passione.

AD SOLATIUM, & spiritum in tuis infirmitatibus ac doloribus resumendum, conijciendi sunt tibi oculi in eum Dominum, qui, cum esset Deus infinitus, fieri voluit homo mortalis, atque patibilis, quem Prophetæ vocat, a *virum dolorum, & scientem infirmitatem.* Quamuis enim nõ haberit infirmitates, quas humorum inordinatio adfert, quales sunt nostra:

a Isā. 53. 3.

sensit

fenfit tamen dolores & afflictiones, quæ ex eis nasci solent; aliosque horrendos cruciatus, quemadmodum paulatim expendetur.

PRIMUM igitur attende: Christum D. N. duo secum egisse, quæ solet cum magnis sanctis, cum illos vult probare, valdeque in infirmitatibus exercere. *Alterum*, quodd se ipsum omni delectatione & consolatione sensibili priuauerit, quæ fouere solet: & confortare carnem: *alterum* quodd in parte sentiēte affectus acerbissimos exci:auerit, b *tristitia, timoris, c tædi, & d agonia*. Et cum in ipsius esset potestate, quod huiusmodi affectus, intēsi essent aut remissi: Ipse sua voluit eos esse vehementissimos; & perdurare toto tempore suæ Passionis, vt acerbior illa esset, donec in ipsa cruce expiraret. Hunc in modum aliquando passus est S. Paulus Apostolus, qui et si dicere solet: *superabundo gaudio in omni tribulatione nostra: & iterum: sicut abundabant Christi passiones in nobis: ita & per Christum abundat consolatio nostra: semel tamen dixit: f se adeo supra modum, & supra virtutem fuisse grauatum, vt ipsum taderet etiam viuere. & e foris habuisse pugnas, & intus timores*. Quando enim corporis morbus eod peruenit, vt spiritum contristet: tunc est valde molestus; cogitq; gemere in agonia, ac dicere Domino cum Dauide: g *Saluum me fac Deus, quonia intrauerunt aqua vsque ad animam meam*: timoribus scil. tædijs, & grauissimis tristitijs eam opprimentes. Quod si te in huiusmoda angustijs constitutum videris: hæc tibi sit consolatio, quodd calicem haurias purum absq; solatij mixtura: quemadmodum ipse Saluator pro tuo remedio, & exemplo hausit. Et hæc tibi sit sufficiens consolatio, quodd Regi tuo æterno similis sis; eidemq; cruci cum ipso affixus. Nam, si serid ad id te obtuleris, mox ipse erga te mitem se offeret, ac placidum: nam, etsi purum sibi calicem elegit, libeter tamen socijs suis præbet dilutum: quemadmodum fecit cum bono latrone socio suo in cruce pendente, cui dixit: h *hodie mecum eris in paradiso*: quidd autē aliud est in paradiso esse, quam delitijs repleri: idq; fiet hodie. nouit enim ipse Deus, in eodem die has internas mutationes facere vt corpus suæ cruci affixum relinquat; animæ verò communicet paradysum. Et ita est fas credere: bonum illum latronem ab eo momento, quo dulcissimum illud verbum audiuit, cœpisse, liquorem quēdam cœlestis paradysi degustare. Et quamuis vel vnica fuisset gutta: illa fuit illi satis, vt dulcissime ferret reliquum vitæ in illa cruce; & magna lætitia dolorem illum sustinuisse, cum i eius crura frangerentur: ex quo breui expirauit. Cogita igitur, cum iaces in lecto infirmus, te cruci affixum esse, ad latus ipsius Christi. Constere eius iustitiam in eo quod facit, & in eo quod tu pateris: ac desidera, te in omnibus illi conformare: & fortē audies interne verbum aliquod consolationis, quod sit pignus, te breui cum ipso futurum in paradiso. Nam crux eius est k *lignum, quod vbi missum fuit in aquas*

amaras

Punctum 1.
Dua dolo-
rum causa.

b Matth. 26
:8.
Mar. 14. 33
Luc. 22. 43

c 2. Cor. 7.
4. 5. Erc. 1. 5.
f ver. 8.

g Psal. 68. 1

Resignatio
pronocat cō
solationem.

h Luca. 23.
45.

Bonus latro
statim re-
creatus est.

i Ioan. 19. 32

k Exo. 15. 25.

amaras, in dulcedinem versa sunt. & vt S. Gregor. dixit: Si passio Domini ad memoriam reuocetur, nihil est adeo durum, quod non aequo animo toleretur. I fugendo scilicet acerbi maris inundationem quasi lac, agni sanguine dulcoratum.

l Deut. 33 19

Punctum 2.

Dolorum
Christi

DEINDE considerabis: Christum D.N. elegisse sibi maximum numerum, pondus, & mensuram dolorum, & afflictionum, quæ vnquam in mundo fuerunt. cum enim non coactus, aut ex necessitate illos subiret, sicut nos; sed ab infinita sua charitate impulsus; & propter peccata omnium hominum, quæ omnem etiam numerum, pondus, & mensuram, quæ cogitari possunt, excedunt: voluit in hoc sui amoris magnitudinem, & quam eius redemptio copiosa esset, ostendere.

1.

Numerus.

PRIMUM igitur, attendens ad numerum laborum eius, inuenies, eos fuisse innumerabiles: quemamodum & nostra peccata fuerunt. Nam ad eum affligendum conuenerunt dæmones ex inferno, cum suo Duci Lucifero: sex populi Hebræi, Scribæ, & Sacerdotes cum suis principibus Anna & Caipha; manus quoque militum Herodis & Pilati: qui omnes contendebant, vt quisque in eo affligendo alium superaret: nullus enim se probum existimabat, qui vulnus aliquod, aut ictum non impingeret: existimantes singuli magnum se præmium promereri, si illum ferirent; & gratum se Deo facere, si cum illo seuerius agerent. *Numerus*; si potes, colaphorum numerum, sputorum, ictuum, & verberationum, opprobriorum, iniuriarum, & blasphemiarum, quas in domo Caiphæ sustinuit: solus DEVS (ait S. Hieronymus.) nouit, quid ea nocte Christus fuerit perpeffus: & tamen idem sequenti die fuit apud Pilatum in Prætorio iteratum. Quid verò dices de flagellorum numero? neque enim cum hoc Domino, in *quadragenarius numerus*, quem lex prescripserat, est seruatus: cum sint, qui dicant, ad *quinque millia* peruenisse. Et quid de numero spinarum? fuerunt enim illæ *septuaginta dua*, quæ sacrum illud caput in multis partibus pupugerunt. & quid de numero dolorum, quos in monte Caluatio pertulit: vbi nullum fuit os, aut alia corporis pars, quæ specialem & proprium dolorem non sentiret? quamuis enim ipse in cruce dixerit: *numerauerunt omnia ossa mea*, vt quæ ad eum paterent: at non poterunt eorum dolores numerari, eò quod illi essent innumeri.

m Deut. 25. 3

n Psal. 21 18.

2.

Pondus.

COGITA deinde horum dolorum pondus; & statim videbis, ad eò illud fuisse graue, vt nullius alterius, quam Dei humeri potuissent illud sustinere: ita exigentibus infinitis nostris peccatis; quæ in se susceperat, vt nos ab eis liberaret. Cum in horto Gethsemani non aliud fecisset, quam sua imaginatione hoc pondus apprehendere, vt quantum esset, æstimaret: ad eò graue illud sensit, vt etiam sanguinem fecerit iudare. Quid ergo dices de ipso pondere flagellorum; de quo idem Dominus dicit: *osupra dorsum meum fabricauerunt peccatores*: quasi turrim aliquam super ipsum imposuerint.

o Psal. 128. 3.

rint.

rint. O quam tuit grauis illa *corona*! grauior procul dubio, quam fuisset plū-
bea: vt quæ tantum sanguinis ex illo sacratissimo capite expresserit! & quid
de ipsius *crucis* pondere existimas: quod ipsum coëgit nō semel in genua ca-
dere: vt opus fuerit, alium adhibere, qui iuuaret illam portare! O quam erat
graue ipsum *corpus*, dum penderet in cruce, quod suo pondere manus & pe-
des, clauis affixos lacerabat: vt se ipsum horrendis cruciatibus repleret!

PERGE porro ad considerandum horum dolorum *mensuram*, quæ tan-
ta fuit, vt in sua transfiguratione p *excessum* eam appellauerit. Fuit enim
mensura plena, conferta, coagitata, adeoque excedens, vt per omnes partes su-
per *efflueret*. Et licet calix hic tantæ esset magnitudinis, tantaque myrrha &
felle sumitur: acerbitatis mixtus: ita tamen illum exhaustit, vt nec vnā *gut-*
tam reliquerit; donec etiam *acetum* delibaret: quo prophetias de se prædi-
ctas plenissimè impletet & passus omnia, quæ de ipso scripta erant, vitam
finiuit. Quomodo igitur possibile erit: vt hæc omnia considerans, non ma-
gnos spiritus sumas, ad tuos dolores & infirmitates patienter tolerandas?
q *recogitate* (ait Apostolus) *eum, qui talem sustinuit à peccatoribus aduersus se-*
meripsum contradictionem: vt ne fatigemini, animis vestris deficientes: si enim cō-
tradictionum illarum *numerum, pondus, ac mensuram* recogitetis; facile intel-
ligeris, quasi nihil esse partem eam, quæ vos contingit: & animum sume-
tis ad sustinendum, quemadmodum ipse Dominus sustinuit. Si igitur vis
solatium in tua infirmitate habere, cogita, lectum tuum esse ipsam crucem;
syrupos & pharmaca, esse fel & acetum; Phlebotomiam & cauteria, esse pe-
dum & manuum vulnera; capitis dolorem, spineam esse coronam; cordis
anxietatem, agoniam esse & sanguineum eius sudorem. Quod si hac ratio-
ne Christum in suis pœnis comiteris: & ipse te comitabitur, suisq; donis a-
nimum addet, vt tuas cum lætitia feras.

DENIQUE immensam huius Domini charitatem perpendes, qui etsi
adeo solus omnes suos dolores ferret, vt de seipso dicat: *Et sustinui, qui simul*
contristaretur, & non fuit: & qui consolaretur, & non inueni (nam præsentia ma-
tris sanctissimæ, & amicorum, ipsius dolores potius augeba.) nihilominus
(vt ait S. Laurent. Iustinianus) voluit super seipsum imponere totum nume-
rum, pondus, & mensuram dolorum, infirmitatum, & afflictionum Ele-
ctorum suorum, quas ille in horto Gethsemani, atque si propriæ essent,
sensit: suosque cruciatus ed direxit, vt leuamen, ac robur mereretur, quo il-
litas portare possent; quas ex tunc cum suis coniunxit, vt apud patrem
magis essent acceptæ. O immensam charitatis Christi sublimitatem! &
diuinæ misericordiæ immensitatem infinitam! an non latis tibi erant in-
numeri & immensi proprii dolores, etiam si alienos non susciperes? sed
charitativæ, Domine, hoc totum est modicum; & tua misericordia hæc

3.
p Luc. 9. 31.
Mensura.

q Heb. 12. 3

Pun. Num. 3
et sal. 68. 21.

Lib de spi-
ritu Christi
100. c. 19

Languores
nostros ipse
tulit.

*Dolores no-
stri iungen-
di doloribus
Christi.*

omnia capit. Quid ergò tibi Domine reddam pro hoc amore tam sine mè-
fura: nisi vt dolores tuos tanquam meos accipiam; multoq; amplius, quam
proprios sentiam? quid retribuam pro hac adedò immensa misericordia: ni-
si vt lubens amore tui meos dolores feram, coniungens illos tuis, vt sic red-
dantur tibi gratiores. Meam itaque *sirim*, quæ me premit in hoc lecto, tibi
offero pro illa, quam tu in cruce sustinuisti; & quidem illi coniunctam: vt
sic magis tibi placeat meum etiam *adurum*, & acerbiter offero propter il-
lam, quam tu lenisti, cum vinum cum felle mixtū tibi fuit propinatum. Of-
fero & meam *lassitudinem*, ac defatigationem propter eam, quam tu in cruce
sustinuisti. Coniungantur tuis dolores mei; sintque oblatio in gratiarum a-
ctionem propter tuos: & imiter ego te in sustinenda pœna, vt ad tuam quo-
que perueniam gloriam.

s. Eccl. 2. 9

*Christus ab
infirmis in-
uitandus.
Matth. 25. 30*

HINC etiam disces, *non despicere te ipsum in infirmitate* (vt Ecclesiasticus
monet) nec parui te propter eam facere: siquidem Christus D. N. tanti sem-
per fecit ægrotos, adeoque eorum vices doluit, vt eorum infirmitates tan-
quam proprias sentiret; & idem in ipsis infirmis & illorum loco se collocat:
vt ex ijs appareret, quæ in die nouissimo dicturus est: *Infirmus eram, & visita-
stis me.* Et hoc spiritu licebit ei dicere: siquidē, Dñe, & Saluator mi, infirmita-
tem meam tanquam tuam suscipis; visque vt fideles tui me in ea constitutū
visitent: veni & tu, vt visites, maneasque mecum in hoc lecto: absque enim
visitatione tua, parū mihi proderit hominum visitatio: neque hæc mihi
deerit, si te in mea habuero locietate.

*VII. Consideratio de, morbis qui propter fines gloria Dei altiores
eueniunt.*

Punctum 1

AD INFIRMANTIVM solatium expedit, eos considerare: infirmi-
tates non semper euenire in pœnam peccatorum; sed nonnunquam
Deum eas mittere, solūm ad manifestandam suam gloriam, suo-
rumque electorum exercitationem: ex quibus magna lucra sibi comparat.
Ita Christus D. N. respondit Apostolis causam quærentibus: cur homo qui-
dam cæcus natus, esset: *a neque hic (inquit) peccauit, neque parentes eius, sed vt
manifestentur opera Dei in illo;* & de infirmitate Lazari dixit: *b quod esset pro
gloria Dei, vt glorificaretur filius Dei per eam.* Ex quo fit aliquando, vt Iustus,
etsi culpas aliquas habeat, patiatur tamen infirmitatem maiorem, quam il-
læ sint promeritæ; idque ob alios fines, quos Deus intendit: quemadmo-
dum fallus est S. Iob, cum dixit: *c vtinam appenderentur peccata mea, quib' iram
merui; & calamitas, quam patior, in siatera: quasi arena maris hæc grauior appare-
ret.* Sed hoc ipsum tamen summæ consolationis & lætitiæ motiuum est:
multò enim melius est, pendere sicut Christus innocens, in cruce; quam,

a *Isai. 53.*

b *Matth. 1. 4*

c *Iob. 6. 2.*

fiunt